

за чловѣкъ, а въ второ-то само за *добраго чловѣка*. За да поправимъ тѣзи неравнина въ промѣнуванье-то на сужденіе-то, трѣба въ толкова да ограничимъ и казуемо-то, въ колко-то смы ограничили и подлежаще-то. По тѣзи причина въ горѣизложено-то сужденіе отношеніе-то на понятія-та ще се възстанови еднаковимъ образомъ, ако мы ограничимъ и казуемо-то съ сѣщо-то качество „добръ“ и ако кажемъ: „всѣки добръ чловѣкъ се почита за добры-тѣ си работы“ — Сѣщо-то туй трѣба да вардимъ и да слѣдовамы и при *ошлжмваны-шо* на нѣкои бѣляци отъ подлежаще-то — тѣ сѣщи-тѣ трѣба да се отѣмнатъ и отъ казуемо-то. —

2) Да преобърнемъ едно сужденіе количественно ще каже, да разширимъ или да стѣснимъ обьемъ-тъ на понятія-та що се въ него съдържатъ. Цѣльта на това промѣнуванье, както и въ качественно-го е — да уравнимъ отношеніе-то между подлежащо-то и казуемо-то. Да преобърнемъ сирѣчь едно сужденіе ще рѣче да приемамы подлежаще-то за казуемо, а казуемо-то за подлежаще, като се основавамы при това дѣйствіе на формалнѣ-тѣ сѣщностъ на понятія-та що се въ него съдържатъ, — Тѣй напримѣръ, ако преобърнемъ количественно слѣдующы-тѣ сужденія: „Богъ е височайше и вѣчно Сщество“ и „всички-шѣ чловѣци сѣ смъртни“ ще получимъ: „Височайшее и вѣчно Сщество е Богъ“ и „нѣщо смъртно е чловѣци“. — Първото преобрѣщанье се називава общо или *просто* (simplex); а второ-то частно или *случайно* (per accidens). — Има еше, при тѣе два вида на преобрѣщанье, и друго едно третье, кое-то се називава *преобрѣщанье по прошивоположность* (per contrapositionem); въ туй послѣднѣ-то разумъ-тъ прави не само подлежаще-то казуемо, и казуемо-то подле-